

Stichting Zelfbeschikking West-Sahara

p/a Leo Ottplaats 39, 3031 CL Rotterdam
tel. 010-2141191

e-mail st.zelfbeschikkingwest-sahara@planet.nl
website www.west-sahara.nl

Postbank rek. 9523538 t.n.v. Stichting
Zelfbeschikking West-Sahara te Groningen

Fax : +32 (0)2 28 49176

Betreft: Visserijverdrag EU-Marokko, juridische, politieke en morele aspecten

Rotterdam, 31 maart 2006

Geachte mijnheer Legendijk,

In het Europese Parlement en met name in de Commissie voor Visserij is momenteel het visserijverdrag tussen de Europese Unie en Marokko in discussie. Ik wil hierbij uw aandacht vragen voor het feit dat in de voorliggende tekst van dit Partnerschapsverdrag de zuidgrens van zijn toepassingsgebied niet is genoemd. Dit betekent dat Marokko licenties kan en zal gaan verlenen voor visserij door Europese vissers in wateren van een gebied waarover Marokko geen soevereiniteit heeft.

Zoals u wellicht weet is West-Sahara, als nog te dekoloniseren Spaanse kolonie, een zogenaamd Niet-Zelfbesturend Gebied op de lijst van de VN Dekolonisatiecommissie, waar de bevolking het recht op zelfbeschikking dient uit te oefenen. Een door de Verenigde Naties te organiseren referendum heeft nog altijd niet plaatsgevonden omdat Marokko dit systematisch blokkeert. Koning Mohamed IV heeft onlangs nog formeel verklaard dat hij niet zal toestaan dat West-Sahara de kans krijgt onafhankelijk te worden. En toch is dat juist de crux van een zelfbeschikkingsreferendum: de staatkundige toekomst door de bevolking van het gebied zelf te laten bepalen, geen enkele optie uitgesloten.

De Europese Commissie houdt vol dat het verdrag van toepassing zal zijn op het gebied onder soevereiniteit en jurisdictie van Marokko. Dat deze formulering in de visie van de Commissie West-Sahara inhoudt blijkt alleen al uit de huidige praktijk dat in West-Saharaanse steden gevestigde visserijverwerkende bedrijven op voedselveiligheid worden gecontroleerd als ware het Marokkaanse steden; documenten van de Commissie bewijzen dit onweerlegbaar.

De Commissie geeft een valse voorstelling van zaken. Het is volstrekt duidelijk dat Marokko geen soevereiniteit heeft over West-Sahara. Jurisdictie heeft verder niets met de exploitatie van natuurlijk hulpbronnen te maken. Geen bezetter heeft het recht een verdrag te sluiten in naam van de bevolking van een gebied dat het bezet houdt. Doet het dat wel, dan is er sprake van pure diefstal en de Europese Unie zou heler worden van gestolen goederen. Er bestaat zoiets als de permanente soevereiniteit van volkeren op hun natuurlijke hulpbronnen.

Er circuleren nu voorstellen om in het verdrag op te nemen dat de 'plaatselijke bevolking' zou moeten meeprofiteren van het verdrag en de opbrengst ervan. Het idee dat Marokko het verdrag ten goede zou laten komen van de 'plaatselijke bevolkingen' is misleidend. Door import van Marokkaanse ingezetenen in West-Sahara is het aantal oorspronkelijke bewoners (Saharanen) overtroffen door Marokkaanse kolonisten. Degenen die profiteren van het verdrag en de investeringen in de sector zijn Marokkaanse legerofficieren en zakenlieden – waarvan wellicht enkelen Saharaans - en buitenlandse visserijbedrijven. De werkgelegenheid die uitstraalt in de visserijsector zal door Marokkaanse kolonisten en nauwelijks door Saharanen worden ingenomen.

Het gaat bovendien niet om het belang van enkele individuen, maar om het totale belang en ook om de wensen van de Saharaanse bevolking in haar geheel. Het verdrag is zeker niet overeenkomstig de wens van het Saharaanse volk; de enige die het Saharaanse volk kan vertegenwoordigen - het Front POLISARIO – heeft zich ertegen uitgesproken. Het verdrag zoals het nu is, staat ook niet ten dienste van de ontwikkeling van het Saharaanse volk in de richting van een proces leidend tot onafhankelijkheid.

Het is bovendien politiek onverantwoord en moreel verwerpelijk een dergelijk verdrag dat de Saharaanse wateren insluit, te ratificeren. Marokko boycot het houden van een eerlijk en vrij referendum. Het weigert zijn eerder gegeven goedkeuring aan vredesakkoorden en implementatieovereenkomsten omtrent het referendum te honoreren. Het verklaart nu openlijk, bij monde van koning Mohamed VI en zijn minister van buitenlandse zaken geen enkele oplossing te aanvaarden die niet de aansluiting van West-Sahara bij Marokko betekent. “Ik geef geen enkele zandkorrel van ‘onze zuidelijke provincies’ prijs,” verklaarde koning Mohamed VI eind maart na zijn provocerende bezoek aan bezet West-Sahara. Nu een verdrag met Marokko met insluiting van West-Sahara ratificeren is een politiek verkeerd signaal. Het betekent een beloning voor een gewelddadige overheersing van een te dekoloniseren gebied en een ondermijning van het vredesproces van de Verenigde Naties.

In door Marokko bezet West-Sahara heerst het regime van een politiestaat. De Saharaanse bevolking is slachtoffer van de meest brutale mensenrechtenschendingen. Geen van haar burgerlijke en politieke rechten worden gerespecteerd. Niet-gouvernementele organisaties, vakbonden enz worden verboden. Vreedzaam demonstrerende mensen worden opgepakt, mishandeld, gedetineerd, gemarteld, op valse beschuldigingen veroordeeld of zwaar gewond weer op straat gegooid. Mensen die opkomen voor hun rechten, die navraag doen naar ontvoerde mensen, die slachtoffers van mensenrechtenschendingen helpen, die een mening uitspreken ten gunste van zelfbeschikking en onafhankelijkheid worden getreiterd, hun bezittingen geconfisqueerd, willekeurig ontslagen uit hun werk, constant bespied, op straat opgepakt of 's nachts van hun bed gelicht en ontvoerd. Scholieren worden uit school gehaald voor verhoor, hun families bedreigd. Leger en politie slaan elke demonstratie of bijeenkomst van vreedzame mensen uit elkaar, niets of niemand wordt ontzien. Op zondag 26 maart nog vond een uiterst gewelddadig optreden plaats tegen de bevolking van Smara (bezet West-Sahara, die was uitgelopen voor een feestelijk onthaal van een vrijgelaten politiek gevangene – resulterend in tientallen gewonden waaronder enkelen zeer zwaar gewonden die in coma verkeren, een vrouw die haar kind verliest, de familie van de politieke gevangene geterroriseerd, hun huis en dat van meer dan 10 andere families verwoest. Er heerst angst in bezet West-Sahara; met intimidatie en fysiek geweld probeert de Marokkaanse bezettingsmacht de Saharaanse bevolking te onderwerpen. Zal een dergelijke bezettingsmacht het belang van de Saharaanse bevolking op het oog hebben? Dat gelooft geen eerlijk mens.

Wij roepen u op de voorliggende verdragstekst, die insluiting van de West-Saharaanse wateren inhoudt, niet te ratificeren.

Wij roepen u op een bepaling te introduceren waarin expliciet de Saharaanse wateren worden uitgesloten van het verdrag.

Wij roepen u op het mensenrechtenbeleid van de Europese Unie en het internationaal recht serieus te nemen.

Ik vertrouw op uw integere oordeelsvorming die economische belangen ondergeschikt weet te maken aan de hogere belangen en rechten van een heel volk, aan het internationaal recht en aan humaniteit.

Desgewenst wil ik u graag van meer informatie voorzien.

Ik kijk belangstellend uit naar uw reactie.

Hoogachtend,

Mevr. E. den Haan, tel. 010-2141191
Stichting Zelfbeschikking West-Sahara, voorzitter